

פואה גרינשפון, מלחין (1966-1900)

קובץ שיריו הראשון, "שירת הדור", ראה אור בשנת 1929. ב-1941 הקים את "חלילית", מפעלו החלוצי לייצור ושיווק כלי נגינה. בתקופת מלחמת העולם, כאשר אי אפשר היה לייבא לארץ-ישראל חליליות, השיג גרינשפון מן השלטונות הבריטיים אישור להשתמש באדני מסילות רכבת, כדי לייצר מהם חליליות. אז גם חידש את המלה "חלילית", כדי להבדילו מחליל צד. גולת הכותרת של פעילותו החינוכית-המוסיקלית הייתה הקמת "המכון לשיעורי נגינה והשכלה מוסיקלית עממית". מוסד זה, שהחל לפעול בשנת 1940, תחילה בתל-אביב ואחר-כך גם בירושלים ובחיפה, הטביע את חותמו לאורך שנים רבות על מערכות החינוך המוסיקלי בארץ.

נולד באודסה שבאוקראינה ובהיותו בן ארבע עלה ארצה עם משפחתו. הוא למד בגימנסיה הרצליה ונמנה עם תלמידיו של המלחין חנינא קרצ'בסקי. למד מוסיקה בקונסרבטוריון שולמית ונגינה בכינור אצל משה הופנקו. ב-1917 עברה המשפחה לחיפה, ושם החל להופיע בקונצרטים של מוסיקה קאמרית. לימד מוסיקה בבית-הספר הריאלי ואז גם החל את הקריירה שלו כמלחין. בשנת 1923 נסע לאיטליה כדי ללמוד בקונסרבטוריון ורדי שבמילנו ולאחר חמש שנים חזר לארץ. משנת 1929 עד 1939 כיהן כמורה לזמרה ולמוסיקה בגימנסיה הרצליה. גרינשפון חיבר לחנים לשירים של משוררים שונים וכן יצירות לסולנים ולמקהלות, לחליל ולכלי נגינה אחרים.

קורס מורים
לנגינה
בחליליות "כרמל"